

SPORMETRE

The Journal of Physical Education and Sport Sciences
Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi

DOI: 10.33689/spormetre.1697690
Research Article

Geliş Tarihi (Received): 12.05.2025

Kabul Tarihi (Accepted): 01.11.2025

Online Yayın Tarihi (Published): 30.12.2025

DİJİTAL FARKINDALIĞIN SPOR YÖNETİCİSİ ADAYLARININ KARAR VERME BECERİSİNE ETKİSİ

Kültiğin Acar^{1*}, Nuri Berk Güngör¹, Alptuğ Soyer²

¹ Balıkesir Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Bigadiç/Balıkesir, TÜRKİYE

² Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Bor/Niğde, TÜRKİYE

Öz: Bu araştırmanın amacı, Spor Yöneticiliği Bölümünde öğrenim görmekte olan öğrencilerin dijital farkındalıklarının karar verme becerilerine etkilerini ortaya koymaktır. Araştırmanın çalışma grubunu, bir kamu üniversitesinde öğrenim görmekte olan 136'sı (%58,4) kadın, 97'sini (%41,6) erkek toplam 233 katılımcı oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama araçlarından Dijital Farkındalık Ölçeği ve Karar Verme Becerisi Ölçeği kullanılmıştır. Araştırmada ilişkisel tarama modeli esas alınmıştır. Verilerin analiz sürecinde veri setlerinin normal bir dağılım göstermesi sebebiyle parametrik testlerden faydalanılmıştır. Dijital Farkındalık Ölçeğinde belirlenmiş olan puan aralığına göre genç yönetici adaylarının orta düzeyde bir seviyeye sahip olduğu belirlenmiştir. Karar Verme Becerisi Ölçeğinde belirlenen istatistiklere göre yüksek düzeyde bir seviyeye sahip olduğu belirlenmiştir. Ayrıca katılımcıların cinsiyet değişkenine bağlı olarak karar verme becerisine göre anlamlı bir ilişki olduğu tespit edilmiş, katılımcıların sınıf düzeyinin her iki ölçeğe göre farklılaşmadığı belirlenmiştir. Dijital Farkındalık ve Karar Verme Becerisi Ölçeklerinden alınan değerler doğrultusunda ise Dijital Farkındalık Ölçeğinde yüksek, Karar Verme Becerisinde ise orta düzeyde bir ilişkinin olduğu saptanmıştır. Ayrıca, dijital farkındalığın karar alma verme becerisini %40 oranında açıkladığı tespit edilmiştir. Sonuç olarak, genç yönetici adaylarının karar verme becerilerinde dijitalleşmenin etkisinin göz ardı edilmemesi gerektiği ifade edilebilir. Dolayısıyla ortaya koyulan bu çalışmanın diğer çalışmalara yol göstereceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Dijitalleşme, yönetici, spor yöneticisi, karar alma

THE EFFECT OF DIGITAL AWARENESS ON DECISION MAKING SKILLS OF SPORTS MANAGER CANDIDATES

Abstract: The aim of this study is to examine the effects of digital awareness on decision-making skills among students enrolled in the Department of Sports Management. The study group consists of a total of 233 participants studying at a public university, of whom 136 (58.4%) are female and 97 (41.6%) are male. The research utilized the Digital Awareness Scale and the Decision-Making Skills Scale as data collection instruments. The study was conducted based on a relational survey model. Since the data sets exhibited a normal distribution, parametric tests were employed in the analysis process. According to the score range determined in the Digital Awareness Scale, it was found that young managerial candidates possess a moderate level of digital awareness. In contrast, the statistical results from the Decision-Making Skills Scale indicated a high level of decision-making skills among the participants. Additionally, a significant relationship was identified between decision-making skills and the gender variable, whereas class level did not exhibit any differentiation in either scale. Based on the values obtained from the Digital Awareness and Decision-Making Skills Scales, a high-level correlation was observed in the Digital Awareness Scale, while a moderate-level correlation was found in the Decision-Making Skills Scale. Furthermore, it was determined that digital awareness accounts for 40% of the variance in decision-making skills. In conclusion, it can be asserted that the impact of digitalization on the decision-making skills of young managerial candidates should not be overlooked. Therefore, this study is expected to serve as a guide for future research in this field.

Keywords: Digitalization, Manager, Sport Manager, Decision Making

¹ Sorumlu Yazar: Kültiğin Acar E-mail: Kultiginacar3@gmail.com

GİRİŞ

İnsanlığın, varoluşundan bu yana doğayı anlamak, hayatını kolaylaştırmak ve kendini geliştirmek için sürekli bir çaba içerisinde olduğu düşünülmektedir. Özellikle doğanın işleyişini ve gizemini çözmeye yönelik bu arayış, zamanla insanın doğaya karşı duyduğu korkuyu yenmek için onu daha iyi anlaması ve kontrol altına alması gerektiği düşüncesini doğurmuştur (Karaçay, 2002). Bu çaba, modern bilimin gelişiminde önemli bir rol oynamış ve insanoğlunun doğaya hâkim olma isteği olarak tanımlanmıştır (Yörükoğulları, 2013).

1980'lerin başında ortaya çıkan küreselleşme kavramı, toplumların üretim, tüketim ve yaşam biçimlerinde önemli değişikliklere yol açtığı bilinmektedir. Özellikle Fransız Devrimi ile dünya genelinde büyük toplumsal ve ekonomik dönüşümlerinin temellerinin atıldığı görülmektedir (Bağcı ve İçöz, 2019). Bu bağlamda küreselleşme, üretim ilişkilerini uluslararası boyuta taşımış Fransız Devrimi ise eşitlik, özgürlük ve bireysel haklar kavramlarını güçlendirerek toplumsal yapının dönüşümüne zemin hazırlamıştır. Bu iki süreç sanayi toplumundan bilgi toplumuna geçişin ideolojik ve ekonomik temelini oluşturmuştur (Castells, 2000; Giddens, 2013). Bu dönüşümlerin bir parçası olan dijitalleşme, internet ve iletişim teknolojilerindeki gelişmelerle birlikte iş modellerini ve diğer üretim süreçlerini yeniden şekillendiren bir olgu haline geldiği bilinmektedir (Gartner, 2020). Dijitalleşme, insanlara bilgiye daha kolay erişim sağlarken, dijital verilerin kayıpsız bir şekilde yeniden kullanılmasını mümkün kılmaktadır (Yankın, 2019). Bu bağlamda bilgi ve iletişim teknolojilerinin güncel medya çağında önemli bir bileşeni haline gelerek bilginin serbest dolaşımını çeşitli araçlarla sağlamaktadır. Tüm bu gelişmeler neticesinde, dijitalleşme elektronik cihazların boyutlarının küçülmesine ve teknolojinin hayatın her alanına yayılmasına rehberlik etmiştir (Değirmencioğlu, 2016).

Teknolojinin bu denli gelişmesi ve küçülmesi dijitalleşmenin hızlı bir şekilde erişilebilmesine olanak sağlamıştır. Günümüzde birçok bireyin katılım gösterdiği spor organizasyonları ve alanları bu değişimin başında gelmektedir. Spor alanında dijitalleşme, sanal ortamlarda gerçekleştirilen etkinliklerin yaygınlaşmasında önemli bir rol oynamaktadır. Sanal koşu, yüzme ve bisiklet yarışları gibi aktivitelerin teknolojik gelişmelerin bir sonucu olarak ortaya çıktığı görülmektedir. Aynı zamanda Hutchins ve Rowe (2012) spor kulüplerinin taraftar analizlerinde veri madenciliği ve yapay zekâ tabanlı algoritmalar kullanarak dijital dönüşümü hızlandırdığı görülmektedir. Bu tür sanal spor etkinliklerinin sayısı ve çeşitliliği, dünya genelinde yaşanan olaylarında etkisiyle hızlı bir şekilde artış gösterdiği görülmektedir (Cooper ve Alderman, 2020). Spor, sürekli bir hareket ve dinamizm içeren bir yapıyı oluşturmaktadır. Bu yapının korunması için dijitalleşme, sporun özüne zarar vermeden modern yaşamla uyumlu hale getirilmesi amacıyla yenilikçi çözümler sunmaktadır (Akgöl, 2019). İş dünyasında internetin yaygınlaşmasıyla birlikte, dijitalleşme iş modellerine yeni bir odak kazandırarak çeşitli iş süreçlerini etkilediği görülmektedir. Bu bağlamda müşteri hizmetleri, satış sonrası destek ve insan kaynakları gibi alanlar, dijital teknolojilerle desteklenerek büyük bir dönüşüm geçirmiştir (Gümüş ve Çark, 2021). Dijitalleşme bu dönüşümü mümkün kılarak, söz konusu alanlarda otomasyonu artırmış; işlem sürelerini azaltmış ve maliyet etkinliğini yükseltmiştir (Brynjolfsson ve McAfee, 2014).

Teknolojinin yaşamın her alanında yer almasıyla birlikte ortaya çıkan yenilikler, spor yönetimi alanına yönelik gereksinimin giderek artmasına neden olmuştur. Sporun sürdürülebilir gelişimi, bu alanda görev alacak spor yöneticisi adaylarının sahip olduğu niteliklerle doğrudan ilişkilidir (Sunay, 2009). Dolayısıyla spor yöneticilerinin öncelikle iletişim becerisi yüksek, takım içi ilişkileri etkin biçimde yönetebilen bireyler olmaları gerekmektedir (Santos ve ark., 2019). Ayrıca, teknolojik yeterlilik ve dijital araçları kullanma becerisi, çağdaş spor yönetimi süreçlerinin vazgeçilmez bir parçası hâline gelmiştir (Letter ve ark., 2008). Dijital dönüşümün hızlı ilerlemesi, yöneticiler için veri güvenliği, çalışan adaptasyonu ve etik karar alma konularında yeni zorluklar doğururken; yönetim alanındaki bilimsel ve teknolojik yenilikler kurumların sorumluluklarını

artırarak bu zorlukları daha da karmaşık hâle getirmektedir (Lupton, 2016). Bu bağlamda, organizasyonlar toplumun beklenti ve taleplerini göz ardı edemez hâle gelmiştir. Gerekli olan yeterliliklerin sağlanması neticesinde spor yöneticisinde bulunması gereken nitelikler farklılık göstermektedir (Doğu, 2011). Spor yönetiminde insan kaynaklarının planlanması, geliştirilmesi ve elde tutulması gibi süreçlerin dijital platformlar aracılığıyla yürütülmesi, alanın giderek dijitalleştiğini göstermektedir (Benligiray ve ark., 2013). Bu kapsamda, spor kulüplerinin taraftar davranışlarını sosyal medya analitiğiyle izlemeleri, e-biletleme sistemlerini kullanmaları ve çevrim içi toplantılar düzenlemeleri, bu dijital dönüşümün somut örneklerini oluşturmaktadır (Pedersen ve Thibault, 2018). Dijitalleşmenin, spor yönetiminde karar alma süreçlerine büyük bir etki yaparak bu alandaki yeniliklerin uygulanmasında da önemli bir role sahip olduğu belirtilebilir. Nitekim yönetim, temelinde karar verme süreçlerine dayalı bir sistem olarak karşımıza çıkmaktadır (Drucker, 1992).

Spor yöneticilerinin organizasyonel bir başarıya sahip olmalarında karar verme davranışının kilit bir rol oynadığı düşünülmektedir (Chelladurai ve Kerwin, 2017). Yönetim alanında görev alan bireylerin aldıkları kararlara bakıldığında, kararların zararlı veya zararsız, hedeflere ulaşmada uzun veya kısa yoldan ulaşan, çalıştıkları birimin parasını ve çalışanlarını önemseyen, şirketin ayakta kalmasını sağlayan veya ömrünü kısaltan birçok alanda karar alma durumuyla karşılaştıkları görülmektedir (Özer, 1997). Karar verme işlemi, karşılaşılan sorunlarla başa çıkabilme ve çevrenin sağladığı fırsatları değerlendirme sürecidir (Daft, 1991). Bu bağlamda spor yöneticilerinin vereceği kararlar direkt olarak organizasyonları etkilemektedir. Yöneticiler tüm bu süreçte problem çözme, stratejik planlama ve liderlik kabiliyetlerini kullanarak amaca uygun kararları vermektedirler (Fredricks ve Eccles, 2006).

Dijital araçlar, veri analizine dayalı stratejik karar alma süreçlerinde önemli bir rol oynamakta; örneğin, spor performans analizi yazılımları yöneticilerin kaynak planlamasını optimize etmelerini sağlamaktadır (Davenport, 2018). Karar verme süreci, bir problemin tanımlanmasından başlayarak alternatiflerin oluşturulması, değerlendirilmesi, en uygun seçeneğin belirlenmesi, kararın uygulanması ve sonuçların kontrol edilmesine kadar uzanan aşamaları kapsamaktadır (Alpugan ve ark., 1995). Spor yönetiminde bu aşamaların her biri, dijitalleşmenin sunduğu olanaklar sayesinde daha etkin biçimde yürütülebilmektedir. Örneğin, problem tanımlama aşamasında veri tabanlı analiz sistemleri; alternatiflerin belirlenmesi ve değerlendirilmesinde yapay zekâ destekli karar destek sistemleri; uygulama ve kontrol aşamalarında ise çevrim içi yönetim panelleri ve performans izleme yazılımları yöneticilere büyük kolaylık sağlamaktadır. Bu teknolojik araçlar bilgiye hızlı erişim, analiz yeteneğinin geliştirilmesi, güncel verilerin kullanılması ve stratejik kararların doğruluğunu artırma açısından hem çalışanlara hem de yöneticilere rehberlik etmektedir (Basu, 2023). Dolayısıyla, dijitalleşme günümüz spor yönetiminde karar alma süreçlerinin her aşamasında verimliliği ve etkinliği artıran vazgeçilmez bir unsur haline gelmiştir (Tekin ve ark., 2000). Belirlenen kaynakların gerek üretiminde gerekse yönetiminde önemli etkilere sahip olan bilgi sistemleri yönetim alanlarının ilgi odağı haline gelmiştir (Turgay, 1995). Literatür incelendiğinde çeşitli alanlarda dijitalleşme üzerine olan etkilerin incelendiği çalışmalar bulunmaktadır (Ak, 2021; Akgöl, 2018; Berk, 2022; Çark, 2023; Ekşi ve Apaydın, 2023; İrge, 2021; Münir ve Ersöz, 2023; Oberer ve Erkollar, 2018; Tutar, 2022; Wirtz, 2019). Literatürdeki mevcut çalışmaların çoğunluğu, dijitalleşmenin teknik ve operasyonel boyutuna odaklanmakta; buna karşın spor yöneticilerinin karar alma davranışlarını bütüncül ve süreç odaklı biçimde ele alan araştırmalar oldukça sınırlıdır (Ersöz ve Gökmen, 2023). Spor yönetimi alanında yürütülen çalışmalar incelendiğinde, karar alma süreçlerine ilişkin analizlerin genellikle tek bir perspektife indirgenmiş, örneğin yalnızca finansal veya performans odaklı olduğu, yöneticilerin bilişsel süreçleri, etik tercihleri, liderlik stilleri ve takım içi etkileşimleri gibi boyutların ise çoğunlukla göz ardı edildiği görülmektedir (Certel ve ark., 2013; Emhan, 2007; Fredricks ve Eccles, 2006; Ghazaei ve ark., 2016; Güneş, 2024; Köylü ve Gündüz, 2019; Newhman, 1979; Tabak ve ark., 2020). Bu bağlamda, mevcut literatürde karar alma süreçlerinin psikolojik, sosyal ve stratejik

yönlerini kapsayan bütüncül bir yaklaşımın eksikliği dikkat çekmektedir. Bu bağlamda yapılan bu çalışmayla bireylerin dijitalleşme ve karar verme becerilerine dikkat çekilerek farkındalık kazandırmak amaçlanmıştır. İlgili örneklem odağında, değişkenlerin bir arada ve aynı zamanda birbirinden bağımsız olarak araştırıldığı çalışmalara literatürde yer verilmemiştir. Dolayısıyla, literatürde yer alan eksikliğin giderilmesine katkı sunacağı düşünülmektedir. Nihayetinde araştırmanın amacı, spor yöneticiliği bölümünde eğitim görmekte olan spor yöneticisi adaylarının alacakları kararlarda dijitalleşmenin etkisini belirlemektir.

YÖNTEM

Araştırmanın Tasarımı

Spor Bilimleri Fakültesi Spor Yöneticiliği Bölümü'nde eğitim gören öğrencilerin dijital farkındalık algılarının, karar verme düzeylerine etkisinin farklı değişkenler açısından incelenmesi bu araştırmanın temel amacını oluşturmaktadır. Betimsel bir yaklaşım benimsenen bu çalışmada, ilişkisel tarama modeli kullanılmıştır. Bu model, iki veya daha fazla değişken arasındaki ilişkileri inceleyerek neden-sonuç bağlantılarını anlamaya yönelik ipuçları sunmayı hedeflemektedir. (Creswell ve Creswell, 2018).

Araştırmanın Amacı

Bu araştırmanın amacı, Spor Yöneticiliği Bölümünde öğrenim görmekte olan öğrencilerin dijital farkındalıklarının karar verme becerilerine etkilerini ortaya koyarak derinlemesine bir analiz yaparak dijitalleşmenin spor yöneticisi adaylarının karar almalarına yönelik tutumlarını ortaya çıkarmaktır.

Evren ve Örneklem

Araştırmanın çalışma grubunu, lisans düzeyinde spor eğitimi veren kamu üniversitesinin spor bilimleri fakültesinde spor yöneticiliği bölümünde eğitim almakta olan 136'sı (%58,4) kadın, 97'sini (%41,6) erkek toplam 233 katılımcı oluşturmaktadır. Katılımcıların 49'u (%21) birinci sınıf, 32 si (%13,7) ikinci sınıf, 57'si (%24,5) üçüncü sınıf, 95'i (%40,8) dördüncü sınıfta eğitim görmektedirler. Katılımcılara ait yaş ortalaması ise 21.00 ± 3.21 olarak tespit edilmiştir. Ayrıca katılımcılar 59 (%25,3) akıllı telefon, 51 (%21,9) tablet, 55 (%23,6) laptop, 36 (%15,5) akıllı saat ve 32 (%13,7) masaüstü bilgisayar kullandıkları tespit edilmiştir. Ayrıca, bu çalışmada, örneklem büyüklüğünün yeterliliğini belirlemek amacıyla Roasoft Sample Size Calculator (Raosoft Inc., 2025) kullanılarak güç analizi yapılmıştır. %95 güven düzeyi, %5 hata payı ve %50 cevap dağılımı esas alınarak yapılan analiz sonucunda minimum örneklem büyüklüğü 146 olarak belirlenmiştir. Çalışmada yer alan 233 katılımcı bu değerin üzerinde olduğundan, örneklem istatistiksel açıdan yeterli olduğu kabul edilmiştir. Ayrıca Çalışma grubunun oluşturulmasında, katılımcıların kolay ulaşılabilirliğine dayalı olarak kolayda örnekleme yöntemi kullanılmıştır.

Veri Toplama Aracı

Bu araştırma kapsamında, Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi Etik Kurulu'na 06.05.2025 tarihli ve 2025/07-75 aylı karar numarasıyla etik kurulu raporu alınmıştır. Araştırmada veri toplama aracı olarak demografik bilgi formu, Dijital Farkındalık Ölçeği ve Karar Verme Becerisi Ölçeği kullanılmıştır. Veriler, katılımcıların gönüllülük esasına dayalı olarak yüz yüze ölçekler aracılığıyla toplanmıştır. Araştırma sürecinde etik kurallara özen gösterilmiş, katılımcılara çalışmanın amacı hakkında bilgi verilmiş ve katılımın isteğe bağlı olduğu belirtilmiştir. Katılımcıların kişisel bilgilerinin gizliliği korunmuş ve veriler yalnızca araştırma amacıyla kullanılmıştır.

Karar Verme Becerisi Ölçeği

Karar Verme Becerisi Ölçeği, Sever ve Ersoy (2019) tarafından geliştirilmiş, 15 maddeden oluşan ve 4'lü Likert tipi bir yapıya sahip bir ölçektir. Ölçeğin zamana karşı kararlılığını değerlendirmek için yapılan analizde Pearson Korelasyon katsayısı .79 olarak bulunmuştur ($p < .001$). Büyüköztürk

(2010) tarafından belirtilen ölçeğe göre, Pearson Korelasyon katsayısının 0.70 ile 1.00 arasında olması yüksek düzeyde bir korelasyon olarak değerlendirilmektedir. Bu doğrultuda, Karar Verme Becerisi Ölçeğinin zamana karşı tutarlılığının yüksek olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Ölçeğin iç tutarlılığını değerlendirmek için hesaplanan Cronbach Alpha katsayısı ise .89'dur. Bu değer, ölçeğin yüksek bir iç tutarlılığa sahip olduğunu göstermektedir (Sever ve Ersoy, 2019).

Dijital Farkındalık Ölçeği

Dijital Farkındalık Algısı Ölçeği, Karakuş ve Figen (2024) tarafından geliştirilmiş, 20 maddeden ve 5'li Likert tipinde bir ölçektir. Ölçeğin beş faktörlü yapısının geçerliliğini incelemek amacıyla doğrulayıcı faktör analizi gerçekleştirilmiştir. Analiz sonuçları, uyum indeksi değerlerinin yeterli düzeyde olduğunu ve ölçeğin geçerli bir yapı sergilediğini göstermektedir. Ölçeğin ve faktörlerin güvenilirliği, Cronbach-alfa (α) iç tutarlılık katsayıları ile değerlendirilmiştir. Bu çalışmada, ölçeklerin güvenilirliğini değerlendirmek amacıyla iç tutarlılık güvenirlilik katsayısı olan Cronbach alpha (α) hesaplanmıştır. Ölçeğin alt boyutlarına ilişkin iç tutarlılık katsayıları sırasıyla $\alpha = .68$, $\alpha = .70$, $\alpha = .72$, $\alpha = .71$ ve $\alpha = .71$ olarak tespit edilmiştir. Literatürde, iç tutarlılık katsayısının .70 ve üzeri olması, test puanlarının güvenilir kabul edilmesi için yeterli bir düzey olarak değerlendirilmektedir (Büyüköztürk, 2015).

Verilerin Analizi

2024-2025 eğitim-öğretim yılı güz ve bahar döneminde gerçekleştirilen bu çalışmanın verileri, Spor Bilimleri Fakültesi Spor Yöneticiliği Bölümü'nde öğrenim gören ve gönüllü olarak katılım sağlayan bireylerden toplanmıştır. Verilerin analizi için IBM SPSS Statistics 24 programı kullanılmıştır. Araştırmada, demografik değişkenler, Dijital Farkındalık Ölçeği ve Karar Verme Becerisi Ölçeğine ilişkin veriler üzerinde tanımlayıcı istatistiksel analizler uygulanmıştır. Shapiro-Wilk normallik testi sonucu ile çarpıklık-basıklık değerlerinin +1,5-1,5 aralığında olduğu görülmüş ve bu durum, verilerin normal dağılım sergilediğini göstermiştir (Tabachnick ve Fidell, 2013). Verilerin normal dağılım gösterdiği tespit edildiğinden, bağımsız gruplar için T-Testi, Tek Yönlü Varyans Analizi (One-Way ANOVA) ve Pearson Korelasyon ile Regresyon Analizlerinden faydalanılmıştır.

Bulgular

Tablo 1. Katılımcıların Dijital Farkındalık ve Karar Verme Becerisi Ölçeğinden Aldıkları Ortalama Puanlar

Ölçekler	N	Min	Max	$\bar{x}$	S	Çarpıklık	Basıklık	Cronbach α (Σ)
Karar Verme Becerisi Ölçeği	233	1,67	4,27	2,97	,53	-,124	-,440	,825
Dijital Farkındalık Ölçeği	233	1,60	4,80	3,78	,63	-,785	,976	,946

Katılımcıların Karar Verme Becerisi puan ortalamalarının ($\bar{x}=2.97$) orta düzeyde, Dijital Farkındalık puanlarının ise ($\bar{x}=3.78$) yüksek düzeyde olduğu görülmektedir. Cronbach alfa değerlerinin (.825 ve .946) kabul edilebilir düzeyin üzerinde olması ölçeklerin güvenilir olduğunu göstermektedir. Çarpıklık ve basıklık değerlerinin $\pm 1,5$ aralığında yer alması verilerin normal dağıldığını desteklemektedir.

Not: N=Katılımcı sayısı, Min=Minimum puan, Max=Maksimum puan, $\bar{x}$ =Ortalama, S=Standart sapma, Çarpıklık=Dağılımın simetrisini, Basıklık=Dağılımın tepe düzeyini göstermektedir. Cronbach α = Ölçeğin iç tutarlılık katsayısıdır; $\alpha \geq .70$ değerleri kabul edilebilir güvenirlilik düzeyini göstermektedir.

Tablo 2. Dijital Farkındalık ve Karar Verme Becerisi Ölçeklerinden Alınan Ortalama Puanın Cinsiyet Değişkenine Göre T-Testi Sonuçları

Ölçekler	Cinsiyet	N	$\bar{x}$	S	sd	t	p
Karar Verme Becerisi Ölçeği	Erkek	97	2,98	,61	176	,151	,003
	Kadın	136	2,97	,48			
Dijital Farkındalık Ölçeği	Erkek	97	3,71	,75	163	-1,516	,011
	Kadın	136	3,84	,53			

Katılımcıların Karar Verme Becerisi ve Dijital Farkındalık Ölçeklerinden cinsiyet değişkenine göre alınan puan ortalamaları incelendiğinde Karar Verme Becerisi Lehine Anlamlı bir Farklılaşma olduğu belirlenmiştir ($p>0,05$).

Not: $\bar{x}$ = Ortalama, S = Standart sapma, sd = Serbestlik derecesi, t = t-testi değeri, p = Anlamlılık düzeyi. *p < 0.05, *p < 0.01 anlamlı farkları göstermektedir.

Tablo 3. Katılımcıların Kullandıkları Cihazların Yüzdelik Değerleri

Cihazlar	f	%	Geçerli %	$\bar{x}$	S
Akıllı Telefon	59	25,3	25,3	2,70	1,36
Tablet	51	21,9	21,9		
Laptop	55	23,6	23,6		
Akıllı Saat	36	15,5	15,5		
Masaüstü Bilgisayar	32	13,7	13,7		
Total	233	100	100		

Katılımcıların kullandıkları cihazların yüzdelik değerleri incelendiğinde bireylerin akıllı telefon, tablet ve laptop bağlamında akıllı saat ve masaüstü bilgisayar kullanımının diğer cihazlara oranla daha düşük olduğu gözlemlenmektedir. Katılımcıların kullandıkları cihazların yüzdelik değerleri incelendiğinde bireylerin akıllı telefon, tablet ve laptop bağlamında akıllı saat ve masaüstü bilgisayar kullanımının diğer cihazlara oranla daha düşük olduğu gözlemlenmektedir.

Not: f = Frekans (sıklık), % = Yüzde, Geçerli % = Eksik veriler hariç yüzde oranı, $\bar{x}$ = Ortalama, S = Standart sapma.

Tablo 4. Katılımcıların Dijital Farkındalık Algısı ve Karar Verme Becerisi Ölçeklerinin Sınıf Değişkenine Göre karşılaştırması (Oneway- ANOVA)

Ölçekler	Sınıfınız	N	$\bar{x}$	Ss	VK	KT	Sd	KO	f	p
Karar Verme Becerisi Ölçeği	1.Sınıf	49	3,00	,61	G. İçi	,302	3	,101	,343	,794
	2.Sınıf	32	2,89	,57	G. Dışı	67,2	229	,294		
	3. Sınıf	57	2,97	,54	Toplam	67,5	232			
	4.Sınıf	95	2,99	,48						
	Toplam	233	2,97	,53						
Dijital Farkındalık Ölçeği	1.Sınıf	49	3,69	,84	G. İçi	,750	3	,250	,610	,609
	2.Sınıf	32	3,77	,61	G. Dışı	93,7	229	,409		
	3. Sınıf	57	3,79	,64	Toplam	94,5	232			
	4.Sınıf	95	3,84	,51						
	Toplam	233	3,78	,63						

Katılımcıların Karar Verme Becerisi ve Dijital Farkındalık Ölçeklerinin sınıf değişkenine göre

yapılan karşılaştırmalı analizlerde istatistiksel olarak anlamlı bir farklılaşma olmadığı tespit edilmiştir ($p>0,05$).

Not: $\bar{x}$ = Ortalama, Ss = Standart sapma, VK = Varyans kaynağı, KT = Kareler toplamı, Sd = Serbestlik derecesi, KO = Kareler ortalaması, f = F değeri, p = Anlamlılık düzeyi. * $p<0.05$, ** $p<0.01$ anlamlı farkları göstermektedir.

Tablo 5. Dijital Farkındalık ve Karar Verme Becerisi Ölçeği Arasındaki İlişki (Pearson Correlation)

		Karar Verme Becerisi Ölçeği	Dijital Farkındalık Ölçeği
Karar Verme Becerisi Ölçeği	Pearson Correlation	1	,630**
	Sig. (2-tailed)		,000
	N	233	233
Dijital Farkındalık Ölçeği	Pearson Correlation	,630**	1
	Sig. (2-tailed)	,000	
	N	233	233

**The correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

Karar Verme Becerisi ölçeği ile dijital Farkındalık Ölçeği arasında (.630**) güçlü pozitif düzeyde anlamlı bir ilişki bulunmuştur ($p<0,01$).

Not: Pearson Correlation (r) = İki değişken arasındaki ilişkinin yönünü ve gücünü gösteren korelasyon katsayısıdır. Sig. (2-tailed) = İki yönlü anlamlılık değeridir. N = Katılımcı sayısıdır. $p < 0.01$ düzeyinde anlamlı ilişki bulunmaktadır.

Tablo 6. Dijital Farkındalığın Karar Verme Becerisi Üzerindeki Etkisine İlişkin Regresyon Analizi Sonuçları Regresyon analizi

Değişkenler	Standardize β	Standart Hata	Kritik Oran	p	R ²
Dijital Farkındalık Karar Verme Becerisi	.63	.04	0.95	.000	.40

Dijital Farkındalık ile Karar Verme Becerisi arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki tespit edilmiştir ($\beta = .63$, $p < .05$). Tabloda sunulan R² değeri incelendiğinde, dijital farkındalığın karar verme becerisini %40 oranında yordadığı söylenebilmektedir.

Not: Standardize β (β) = Bağımsız değişkenin bağımlı değişken üzerindeki etkisinin yönünü ve büyüklüğünü gösteren standartlaştırılmış katsayıdır. Standart Hata (SE) = Katsayının tahminindeki hata miktarıdır. Kritik Oran (t) = Katsayının sıfırdan anlamlı şekilde farklı olup olmadığını test eden t-değeridir. p = Anlamlılık düzeyidir. $p < 0.01$ ise sonuç istatistiksel olarak anlamlıdır. R² = Modelin bağımlı değişkendeki toplam varyansı açıklama oranıdır

TARTIŞMA VE SONUÇ

Bu çalışma Spor Bilimleri Fakültesi'nde eğitim görmekte olan spor yöneticisi adaylarının dijitalleşmenin karar verme becerisi üzerine olan etkilerini, farklı değişkenler doğrultusunda incelemeyi amaçlamıştır. Elde edilen bulgular neticesinde belirli değişkenler açısından anlamlı farklılıklar ve ilişkiler olduğu tespit edilmiştir. Katılımcıların Dijital Farkındalık Ölçeğinden elde ettikleri ortalama puan ($\bar{x} = 3,78$) ve Karar Verme Becerisi Ölçeğinden ($\bar{x} = 2,97$) olarak

belirlenmiştir. Bu durum, spor yöneticisi adaylarının dijital farkındalık düzeylerinin yüksek olduğunu, ancak karar verme becerilerinin göreceli olarak daha düşük seviyelerde olduğu ifade etmektedir. Dolayısıyla dijitalleşmenin bilgiye erişim sağlama ve analiz etme konularında önemli avantajlar sunduğunu ancak bu bilgi birikiminin karar süreçlerine dönüştürülmesinde hala bazı eksikliklerin bulunduğunu göstermektedir.

Yavuz (2016) tarafından yapılan bir çalışmada, spor yöneticilerinin karar alma davranışları bağlamında elde edilen verilere göre cinsiyet değişkeni açısından anlamlı bir farklılık bulunurken literatürde karşımıza çıkan bazı çalışmalar incelendiğinde ise cinsiyet değişkenine göre bir farklılığın bulunmadığı çalışmalarda görülmektedir (Lincoln, 2011; Yıldız, 2016; Vural, 2013). Lincoln (2011), etik karar verme süreçlerinin bireysel ahlaki yoğunluk düzeylerinden etkilendiğini, ancak cinsiyet faktörünün bu süreçte belirleyici bir rol oynamadığını ortaya koymuştur. Benzer şekilde, Yıldız (2016) spor yöneticilerinin etik davranışları üzerine yaptığı çalışmada, kadın ve erkek yöneticiler arasında etik duyarlılık ve karar alma tutumları açısından anlamlı bir farklılık bulunmadığını saptamıştır. Vural (2013) ise Spor Genel Müdürlüğü bünyesinde görev yapan yöneticiler üzerinde yürüttüğü araştırmada, yöneticilerin düşünme ve karar verme stillerinin cinsiyete göre anlamlı düzeyde değişmediğini, bu durumun daha çok bireylerin deneyim düzeyleri ve yönetsel pozisyonlarıyla ilişkili olduğunu belirtmiştir. Dolayısıyla, mevcut araştırmada cinsiyet değişkenine bağlı olarak karar verme becerilerinde anlamlı bir fark saptanmaması, literatürdeki bu çalışmalarda rapor edilen bulgularla tutarlılık göstermektedir. Bu farklılığın ortaya çıkmamasında, erkek ve kadın spor yöneticilerinin benzer eğitim ortamlarında yetişmeleri, yönetim süreçlerine benzer düzeyde katılım sağlamaları ve dijital farkındalık gibi çağdaş becerilerin her iki cinsiyet tarafından ortak biçimde benimsenmesi etkili olabilmektedir. Dolayısıyla bu Araştırmanın cinsiyet değişkenine göre elde edilen bulguları, kadın ve erkek katılımcılar arasında dijital farkındalık düzeyinde anlamlı bir fark olduğunu (kadınlar lehine), ancak karar verme becerilerinde anlamlı bir farklılık olmadığını ortaya koymuştur. Tuinstra ve arkadaşlarının (2000) ele aldığı araştırmada, Hollandalı ergenlerin karar verme sürecinde öz güven alt boyutunun erkeklerde daha yüksek olduğu; buna karşın aşırı tetikte olma, kaçınmacı karar verme ve düşünmeden hareket etme alt boyutlarının ise kadınlarda daha belirgin olduğunu saptamıştır. Mau (2000) tarafından yürütülen bir diğer çalışmada ise Amerikalı ve Tayvanlı öğrenciler üzerine ele alınan çalışmada, Amerikalı öğrencilerin karar vermede benlik saygısı ve karar verme stilleri açısından cinsiyet değişkenine bağlı anlamlı bir farklılık göstermediği belirlenirken; Tayvanlı öğrencilerde kadınlar lehine farklılık gösterdiği tespit edilmiştir. Bu sonuç, dijitalleşmenin bireylerin teknik becerilerinden bağımsız olarak daha geniş karar verme süreçlerinde benzer etkiler yarattığını göstermektedir. Ayrıca, bireylerin karar alma süreçlerinde cinsiyetin etkisi, kadın ve erkeklerin stres yönetimi, duygusal zekâ ve psikolojik özellikler bakımından farklılık göstermesinden kaynaklanıyor olabilir. Araştırmalar, kadınların genellikle empatiye daha fazla önem verdiğini, erkeklerin ise analitik yaklaşımları tercih etme eğiliminde olduğunu ortaya koymuştur (Christov-Moore ve ark., 2014; Fischer ve ark., 2018; Reiff ve ark., 2001). Bu sayede katılımcıların dijital farkındalık açısından daha avantajlı olduklarını, ancak bu avantajın süreçlerine yansıtılmasında cinsiyet farkının belirleyici olmadığını göstermektedir. Aynı zamanda spor yöneticisi adaylarının dijital farkındalıkları açısından sınıf düzeyleri arttıkça dijital farkındalık algılarının da paralel bir şekilde arttığı görülmektedir. Ayrıca, ankete katılan spor yöneticilerinin karar verme ölçeği açısından sınıf düzeyi değişkenine bağlı olarak anlamlı bir farklılık göstermemesi yöneticilerin sınıf düzeylerinin karar verme stillerini belirlemede etkili olduğu görülmüştür. İlmez (2010) ve Tekin ve Taşgın (2009) tarafından yapılan çalışmalar karar verme stillerinin bireysel özellikler ve eğitim düzeyi gibi faktörlere bağlı olarak değişebileceğini göstermektedir. Bu bulgular, araştırmamızın karar verme becerileri ile sınıf düzeyi arasındaki anlamlı farkın olmamasıyla paralellik göstermektedir. Tekin (2010) ise etik karar verme davranışının cinsiyet farklılıkları üzerinde belirgin etkiler yaratmadığını belirtmektedir. Bu bulgu, araştırmamızın cinsiyetin karar verme becerileri üzerindeki etkisinin gözlemlenmemesiyle örtüşmektedir.

Dijital farkındalığın karar verme becerisi üzerinde anlamlı bir ilişkisinin olduğu görülmektedir ($R^2 = .40$), bu da dijital farkındalığın karar alma süreçlerinde önemli bir belirleyici olduğunu ortaya koymaktadır. Ak (2021) yürütmüş olduğu çalışmada dijitalleşmenin spor yönetimine olan faydasına da çokça kez değinerek bulunan sonuçları destekler nitelikte açıklamalara yer vermektedir. Bireylerin analitik düşünme, problem çözme ve karar alma becerilerini geliştirdiği yönündeki mevcut literatürle (Fredricks ve Eccles, 2006; Münir ve Ersöz, 2023) uyumlu olduğu görülmektedir. Spor yöneticilerinin karar almaları üzerine yapılan çalışmalar incelendiğinde; Yıldız (2016) ve Filiz (2019) çalışmalarında, karar verme stillerinin bireysel farklılıklara ve deneyimlere bağlı olarak değiştiği vurgulanmıştır. Dolayısıyla dijital farkındalığın karar verme süreçlerini etkileyebilmesinin bireysel düzeyde farklılık gösterebileceğini desteklemektedir. Filiz (2019) ve Dinçer (2013), problem çözme ve öz güven becerilerinin karar verme stillerini etkilediğini göstermiştir bu durum, dijital farkındalığın analitik düşünme ve problem çözme becerilerini geliştirerek karar verme süreçlerine katkıda bulunabileceğini destekler nitelikte olduğu görülmektedir. Ayrıca, Sağır (2006) ve Demir (2007) karar verme süreçlerinde etik ve organizasyonel yapıların rolünü vurgulamış, bu da dijital farkındalığın etkisinin bağlamsal faktörlerle etkileşim içinde olabileceğini göstermektedir. Dolayısıyla dijital farkındalık ile karar verme becerisi arasında güçlü bir pozitif korelasyonun bulunması ($r = 0.63$, $p < 0.01$), Dijitalleşmenin, spor yöneticilerinin problem çözme ve stratejik planlama gibi becerilerini geliştirmek için güçlü bir araç olarak öne çıktığını göstermektedir. Bu bağlamda elde edilen güçlü korelasyon sayesinde dijitalleşmenin yönetim süreçlerinde oynadığı kritik rolü bir kez daha doğrulamaktadır. Elde edilen bulgu, dijitalleşmenin yalnızca bireylerin bilgiye erişimini kolaylaştırmakla kalmayıp aynı zamanda bu bilgiyi işleyerek daha bilinçli kararlar almalarına olanak sağladığını göstermektedir (Chelladurai ve Kerwin, 2017; Drucker, 1992). Son dönem araştırmalar, dijital farkındalık düzeyinin artmasıyla birlikte spor yöneticisi adaylarının karar alma süreçlerinde etik değerlere bağlılık ve toplumsal sorumluluk bilinci gibi unsurlara daha fazla önem verdiklerini ortaya koymaktadır (Supervía ve Robres, 2021). Bununla birlikte, dijital farkındalığı yüksek olan spor yöneticisi adaylarının, karar alma süreçlerinde sadece teknolojik gelişmeleri takip etmekle kalmayıp aynı zamanda organizasyonel hedeflere uyum sağlama, etik ilkelere bağlı kalma ve toplumsal beklentileri göz önünde bulundurma yetkinliklerinin de arttığı görülmektedir (Chan, 2020; Wendling ve Sagas, 2020).

Nihayetinde dijital farkındalığın ve karar verme becerilerinin bütüncül bir şekilde ele alınması, spor yöneticisi adaylarının hem bireysel hem de organizasyonel başarılarını artırmada kritik bir rol oynamaktadır. Bu bağlamda, dijitalleşme sürecine uyum sağlama becerileri, öğrencilere rekabet avantajı sunarak mesleki kariyerlerinde sürdürülebilir başarı elde etmelerine yardımcı olabileceği düşünülmektedir. Spor yöneticisi adaylarının dijital farkındalıklarının artırılması için derslerin yanı sıra karar verme becerilerini geliştiren uygulamalı eğitim programlarının geliştirilmesi fayda sağlayabilir, dijitalleşmenin karar alma süreçlerindeki etkilerini anlamaları ve bunu mesleki becerilere dönüştürmeleri hususunda rehberlik sağlayan çeşitli mentorluk programları sunulabilir. Ayrıca, spor yöneticisi adaylarının karar süreçlerinde dijital araçlardan daha etkin yararlanmalarını sağlamak için seminerler, atölye çalışmaları ve pratik uygulamalar da düzenlenebilir. Araştırmanın örneklemini yalnızca spor yöneticiliği bölümünde öğrenim gören öğrencilerden oluşmaktadır. Bu nedenle elde edilen bulguların farklı alanlarda öğrenim gören üniversite öğrencilerine ya da profesyonel spor yöneticilerine genellenebilirliği sınırlıdır. Ayrıca veriler Türkiye'nin çeşitli bölgelerinde öğrenim gören öğrencilerden elde edilmiş olsa da örneklem kolayda örneklem yöntemiyle belirlenmiştir. Dolayısıyla bu durum araştırmanın temsil gücünü sınırlamakta ve örneklem çeşitliliğini azaltmaktadır.

Etik Beyan: Bu çalışmada Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi Etik Kurulu'na 06.05.2025 tarihli ve 2025/07-75 aylı karar numarasıyla etik kurulu raporu alınmıştır.

KAYNAKLAR

- Ak, M. O. (2021). Spor yönetimi açısından teknolojinin spora entegrasi cybathlon örneği. *Pearson journal*, 6(16), 413-427.
- Akgöl, O. (2019). Spor endüstrisi ve dijitalleşme: Türkiye’de E-spor yapılanması üzerine bir inceleme (Sports industry and digitalization: A research on Turkey’s esports restructuring). *TRT Akademi Dergisi*, 4, 8-206.
- Anthony, G. (1990). The consequences of modernity.
- Bağcı, E., & İçöz, O. (2019). Z ve alfa kuşağı ile dijitalleşen turizm. *Güncel Turizm Araştırmaları Dergisi*, 3(2), 232-256.
- Basu, B. (2023). Perspectives on the intersection between sports and technology. In *Sports Management in an Uncertain Environment* (pp. 143-168). Singapore: Springer Nature Singapore.
- Berk, O. (2022). Dijitalleşme ile birlikte spor kulüplerinin sosyal medya kullanımı (Yüksek lisans tezi). Yeni Medya ve İletişim Anabilim Dalı, Yeni Medya Bilim Dalı.
- Brynjolfsson, E., & McAfee, A. (2014). *The second machine age: Work, progress, and prosperity in a time of brilliant technologies*. WW Norton & company.
- Büyüköztürk, Ş. (2018). *Sosyal bilimler için veri analizi el kitabı*. Pegem Atıf İndeksi, 001-214.
- Castells, M. (2011). *The rise of the network society*. John wiley & sons.
- Certel, Z., Bahadır, Z., & Sönmez, G. T. (2013). takım sporları açısından empati ve karar vermede öz saygı ve karar verme stillerine yönelik bir araştırma. *beden eğitimi ve spor bilimleri dergisi*, 7(1).
- Chan, S. C. (2020). Transformational leadership, self-efficacy and performance of volunteers in non-formal voluntary service education. *Journal of Management Development*, 39(7/8), 929-943.
- Chelladurai, P., & Kerwin, S. (2017). *Human resource management in sport and recreation*. Human Kinetics.
- Christov-Moore, L., Simpson, E. A., Coudé, G., Grigaityte, K., Iacoboni, M., & Ferrari, P. F. (2014). Empathy: Gender effects in brain and behavior. *Neuroscience & biobehavioral reviews*, 46, 604-627.
- Creswell, J. W., & Creswell, J. D. (2018). Mixed methods procedures. *Research Defign: Qualitative, Quantitative, and Mixed M ethods Approaches*.
- Çark, Ö. (2023). *Dijital Liderlik*. Örgütlerde Dijitalleşme, 257.
- Daft, R. L. (1991). *Management* (2nd ed.). Orlando, FL: The Dryden Press.
- Davenport, T. H., Harris, J. G., & Morison, R. (2010). *Analytics at work: Smarter decisions, better results*. Harvard Business Press.
- Değirmencioglu, G. (2016). Dijitalleşme çağında gazeteciliğin geleceği ve inovasyon haberciliği. *TRT Akademi*, 1(2), 590-606.
- Demir, M. (2007). *Resmî ve Özel Ortaöğretim Kurumu Yöneticilerinin Karar Verme Süreçlerinin Etik Değerler ve İlkeler Açısından İncelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi. Marmara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Diñer, N. (2013). Spor yöneticilerinin karar verme stilleri ile problem çözme becerileri üzerine bir araştırma. *(Yayınlanmamış Doktora Tezi)*. Ankara: Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü.
- Doğu, G. (2011). Spor Yönetimi ve Organizasyon Temelleri. (s. 227-246). İçinde: N. Mirzeoğlu. Spor Bilimlerine Giriş.
- Drucker, P. F. (1992). *Etkin Yöneticilik* (Çev: Ahmet Özden-Nuray Tunalı). İstanbul: Eti Yayınevi.

Ekşi, G. G., & Apaydın, N. (2023). *Örgütlerde Dijitalleşme*.

Emhan, A. (2007). Karar verme süreci ve bu süreçte bilişim sistemlerinin kullanılması. *Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi*, 6(21), 212-224.

Ersöz, G., & Gökmen, A. M. (2023). Spor yönetiminde dijital dönüşüm. *İnönü Üniversitesi Uluslararası Sosyal Bilimler Dergisi*, 12(2), 398-420.

Filiz, M. K. (2019). *Spor Tesislerinde Çalışan Yöneticilerin Karar Verme Stillerinin Bazı Değişkenlere Göre incelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi. Marmara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.

Fischer, A. H., Kret, M. E., & Broekens, J. (2018). Gender differences in emotion perception and self-reported emotional intelligence: A test of the emotion sensitivity hypothesis. *PLoS one*, 13(1), e0190712

Fredricks, J. A., & Eccles, J. S. (2006). Is extracurricular participation associated with beneficial outcomes? Concurrent and longitudinal relations. *Developmental psychology*, 42(4), 698.

Gartner, I. T. (2018). Glossary: digitalization. Online: <http://www.gartner.com/it-glossary/digitalization> (Erişim Tarihi. 10.10.2024).

Geylan, R., Taşçı, D., Tonus, H. Z., Benligiray, S., & Oktal, Ö. (2013). *Örgütlerde insan kaynakları yönetimi*. R. Geylan,) Eskişehir: Anadolu Üniversitesi.

Ghazaei, M., Khaki, M., Naderi, S., & Shams, S. (2016). The study of relationship between the awareness level of management tasks with self-efficacy in sport managers of Isfahan City. *Bulletin de la Société Royale des Sciences de Liège*, 85, 678-689.

Gümüş, N. ve Çark, Ö. (2021). The effect of customers' attitudes towards chatbots on their experience and behavioural intention in Turkey. *Interdisciplinary Description of Complex Systems: INDECS*, 19(3), 420-436.

Güneş, E. (2024). Spor Yöneticilerinin Öz Yeterlilik Düzeyleri ve Karar Verme Davranışları. *Herkes için Spor ve Rekreasyon Dergisi*, 6(3), 316-322.

Hutchins, B., & Rowe, D. (2012). *Sport beyond television: The internet, digital media and the rise of networked media sport*. Routledge.

İlmez, M. (2010). Determine the relationship between leadership styles and making a decision styles of manager and employee in the public organization. *Unpublished master thesis*. Ufuk University Social Sciences Institute, Ankara.

İrge, N. T. (2021). *Dijital dönüşüm sürecinde aile şirketlerinde yeni nesile yetki devri*. O. Yılmaz, Ö. Çark ve C. Tınaztepe (Ed.),

Cooper, J. A., & Alderman, D. H. (2021). Cancelling March Madness exposes opportunities for a more sustainable sports tourism economy. In *Global tourism and COVID-19* (pp. 71-81). Routledge.

Karaçay, T. (2002). *Bilime yabancı sanat; Mantığın görkemli dönüşü, Mantık, Matematik ve Felsefe I. Ulusal Sempozyumu*, Assos-Çanakkale, Eylül 2002, İstanbul Kültür Üniversitesi Yayınları No: 41.

Köylü, D., & Gündüz, Y. (2019). Öğretmenlerin karar alma sürecine katılım düzeylerinin örgütsel bağlılık ve psikolojik iyi oluş ile ilişkisi. *Ufuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 8(15), 279-299.

Letter, G. J., Drane, D. D., & Orejan, J. (2008). Describing sport management practitioners' information technology competence and training needs. *Sport Journal*, 11(1).

Lincoln, S. H. (2011). Ethical Decision Making: A Process Influenced by Moral Intensity. *Journal of Healthcare, Science and the Humanities* 1(1), 55-69.

Lupton, D. (2016). *The Quantified Self* (Cambridge. Polity).

Mau, W. C. (2000). Cultural differences in career decision-making styles and self-efficacy. *Journal of vocational behavior*, 57(3), 365-378.

- Molina-García, N., González-Serrano, M. H., Ordiñana-Bellver, D., & Baena-Morales, S. (2024). Redefining education in sports sciences: A theoretical study for integrating competency-based learning for sustainable employment in Spain. *Social Sciences*, 13(5), 242.
- Münir, A.M., & Ersöz G. (2023). Spor yönetiminde dijital dönüşüm. *İnönü Üniversitesi Uluslararası Sosyal Bilimler Dergisi*, (INIJOSS), 12(2), 398-420.
- Newhman, W. H. (1979). Karar Vermenin Temel Evreleri. *TODAİE Yayınları*, (186)
- Oberer, B., & Erkollar, A. (2018). Leadership 4.0: Digital leaders in the age of industry 4.0. *International journal of organizational leadership*, 7(4), 404-412.
- Özer, K. A. (1997). *Gerçekçi yönetim: Yönetici/liderlik modeli*. Varlık.
- Pedersen, P. M. (2011). *Contemporary sport management*. Human Kinetics.
- Raosoft Inc. (2025). *Sample Size Calculator*. Erişim tarihi 25 Ekim 2025, <http://www.raosoft.com/samplesize.html>
- Reiff, H. B., Hatzes, N. M., Bramel, M. H., & Gibbon, T. (2001). The relation of LD and gender with emotional intelligence in college students. *Journal of learning disabilities*, 34(1), 66-78.
- Sağır, C. (2006). *Karar Verme Sürecini Etkileyen Faktörler ve Karar Verme Sürecinde Etiğin Önemi: Uygulamalı Bir Araştırma*. Yüksek Lisans Tezi. Trakya Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Edirne.
- Santos, J. M., Batista, P., & Carvalho, M. J. (2022). Framing sport managers' profile: A systematic review of the literature between 2000 and 2019. *SPORT TK-Revista EuroAmericana de Ciencias del Deporte*, 11, 24-24.
- Sunay, H. (2009). *Spor Yönetimi*, Gazi Kitabevi, Ankara.
- Tabachnick, B. G., Fidell, L. S., & Ullman, J. B. (2013). *Using multivariate statistics* (Vol. 6, pp. 497-516). Boston, MA: pearson
- Tabak, H., Şahin, F., & Tabak, B. Y. (2020). Okul Yöneticilerinin Karar Alma yaklaşımları: Veriye Dayalı Karar Almaya Geçiş. *Türkiye Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 24(3), 713-725.
- Tayfun, T. (1995). Verimlilik açısından yönetim bilişim sistemleri. *Verimlilik Dergisi*, 3(1.7), 2013.
- Tekin, M., & Güleş, H. K., & Burgess, T. (2000). Burgess. Tom *Değişen Dünyada Teknoloji Yönetimi*, Bilişim Teknolojileri, Damla Ofset, Konya.
- Tekin, M., & Taşgın, Ö. (2009). Examination on decision-making and thinking styles of the kickbox trainers, Turkey Kickboxing Federation. *Journal of Sports Sciences*, 2(1), 11-27.
- Tuinstra, J., van Sonderen, F. L., Groothoff, J. W., van den Heuvel, W. J., & Post, D. (2000). Reliability, validity and structure of the Adolescent Decision Making Questionnaire among adolescents in The Netherlands. *Personality and individual differences*, 28(2), 273-285.
- Tutar, Ö. F. (2022). *Spor bilimleri alanında görev yapan akademisyenlerin dijitalleşme düzeylerinin akademik performans etkisi* (Doktora Tezi). (Fırat Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı)
- Usán Supervía, P., & Quílez Robres, A. (2021). Emotional regulation and academic performance in the academic context: The mediating role of self-efficacy in secondary education students. *International journal of environmental research and public health*, 18(11), 5715.
- Üner, N., Oktav, M., Demir, H., & Alpugan, O. (1995). İşletme Ekonomisi ve Yönetimi. *Beta Basım*, İstanbul.
- Vural, M. (2013). *Spor genel müdürlüğü merkez ve taşra teşkilatında görev yapan spor yöneticilerinin düşünme ve karar verme stillerinin incelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi. Selçuk Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya.
- Wendling, E., & Sagas, M. (2020). An application of the social cognitive career theory model of career self-management to college athletes' career planning for life after sport. *Frontiers in psychology*, 11, 9.

- Wirtz, B. W. (2019). Digital business models (pp. 137-152). Cham: *Springer International Publishing*.
- Yankın, F. B. (2019). Dijital dönüşüm sürecinde çalışma yaşamı. *Trakya Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi E-Dergi*, 7(2), 1-38.
- Yıldız, H. (2016). *Spor Yöneticilerinin Etik Davranışları*. Yüksek Lisans Tezi. Selçuk Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya.
- Yörükoğulları, E. (2013). *Tarih öncesi çağlarda bilim ve teknoloji*, Bilim ve Teknoloji Tarihi içinde (02-27. ss.). Eskişehir; Anadolu Üniversitesi Yayını: 2749.